

— За слуга те взехъ, за братъ ще те имамъ, — почналъ търговецътъ. — Въ кжщата ми се е вмъкналъ разбойникъ. Той ще ме убие и ограби. Това е моятъ зетъ. Тая вечеръ ще го пратя на герана, да извади вода и, когато се наведе надъ герана, издебни го и го хвърли вжтре.

Минало се малко време, търговецътъ повикалъ отново дъщеря си.

— Прати зетя, да извади студена водица отъ герана.

Дъщерята отишла въ стаята при мжжа си, заключила добре вратата и разплакано му казала:

— Какво зло си толкова сторилъ на татко, че иска да те убие? Недей излиза никжде тая нощъ. Татко поржча на слугата да те хвърли въ герана.

Почакалъ търговецътъ, почакалъ и не се стърпѣлъ. Излѣзълъ да види да ли слугата е свършилъ поржчаното. Приближилъ до герана и, тъкмо се навелъ надъ него, две силни ржце го грабнали и бухнали съ главата надолу. Това билъ слугата, който въ тъмнината помислилъ, че хваща зетя. И момъкътъ останалъ наследникъ на търговеца.

Георги Русиновъ

КАРТИНКА

Две тополи — две сестрици
Върши извишили,
Покрай тѣхъ пжтека бѣла,
Задъ тѣхъ две могили.

На могили кацнало е
Селце съ китни кжщи,
А задъ него пѣкъ Балкана
Въ облаци се мръщи.

П. Керемидчиевъ